

Deel H. 6

Het verrichten van ubeid door vreemdelingen.

Op 1 november 1979 treedt in werking de Vet van 9 november 1978, houdende vaststelling van bepalingen insake het doen verrichten van ubeid door buitenlandse werknemers (Vet ubeid buitenlandse werknemers). Deze Vet vervangt de huidige Vet arbeidsvergunning vreemdelingen van 1964.

Alm bijlagen bij dit onderdeel van de circulaire zijn gevoegd de teksten van:

- 1e - de Vet van 9 november 1978, Stb. 1978, 737 (bijlage H 6-a);
- 2e - het besluit houdende vaststelling van een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder a van de Wet ubeid buitenlandse werknemers (bijlage H 6-b);
- 3e - het besluit houdende vaststelling van een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 1, tweede lid, van de Wet ubeid buitenlandse werknemers (bijlage H 6-c);
- 4e - het besluit houdende vaststelling van een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 6, tweede lid, van de Wet ubeid buitenlandse werknemers (bijlage H 6-d);
- 5e - de beschikking als bedoeld in artikel 22, eerste lid, van de Vet ubeid buitenlandse werknemers (bijlage H 6-e);
- 6e - de bekendmaking van de Minister rui Sociale Zaken als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder b, rui de Vet ubeid buitenlandse werknemers, Stcrt. 1979, 113. (bijlage X 6-f);

De belangrijkste vernieuwingen zijn:

- a. De thans voor de werknemer vereiste arbeidsvergunning sal worden vervangen door een ten behoeve van de tewerkstelling van de vreemdeling aan de werkgever verstrekte tewerkstellingsvergunning;
- b. een vreemdeling die gedurende een ononderbroken tijdvak rui drie jaar in Nederland rechtmatig een op bet vererven van inkomen gerichte activiteit heeft uitgeoefend, kan in de regel aanspraak maken op oen "verklaring", (te vergelijken met de thans bestaande permanente arbeidsvergunning) waardoor bovengenoemde Vet op hem niet langer van toepassing is.

- o.** een werkgever die in een onderneming gelijktijdig meer dan twintig onder de Vat arbeid buitenlandse werknemers vallende vreemdelingen heeft tewerkgesteld of tewerk wil stellen, behoeft een vergunningenlimiet.
- d.** aan ~~aanvraag~~ om een tewerkstellingsvergunning kan alleen in behandeling worden genomen indien de betreffende vreemdeling over een (voor het verrichten van arbeid) geldige vergunning tot verblijf beschikt of een zodanige vergunning heeft aangevraagd.
- e.** aan artikel 12 van de Vreemdelingenwet wordt een grond tot intrekking van de vergunning tot verblijf toegevoegd, te weten: "indien (de vreemdeling) voor aan werkgever arbeid verricht, zonder dat aan de voorschriften van de Vat arbeid buitenlandse werknemers is voldaan". Bijgevoeg kan op dezelfde grond de verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf worden geweigerd (art. 11, vijfde lid, Vv).
- f.** voor de weigering van een tewerkstellingsvergunning zijn in de Wet arbeid buitenlandse werknemers meerdere gronden opgenomen. Zo is bv. in gevallen van een eerste tewerkstelling weigering mogelijk indien niet is voldaan aan de ten aanzien van de wijze van werving, de leeftijd van de vreemdeling en de voor hem beschikbare huisvesting gestelde voorwaarden.

Ook in het kader van de nieuwe Wet blijft samenwerking tussen vreemdelingendiensten en GAB's noodzakelijk (zie o.a. punt d). Hiervoor zijn overigens verwezen naar Daal G-4 van deze circulaire.

1. Vreemdelingen op wie de Wet niet van toepassing is,

Ingevolge de artikelen 2 en 3 van de Wet arbeid buitenlandse werknemers (bijlage E 6-a) is de Wet niet van toepassing op de volgende categorieën vreemdelingen die hier te lande arbeid in loondienst verrichten of wensen te verrichten:

- a. - vreemdelingen die houder zijn van een vergunning tot vestiging;
- vreemdelingen die zijn toegelaten als vluchteling;
- vreemdelingen aan wie het krachtens artikel 10, tweede lid, Vv is toegestaan voor onbepaalde tijd in Nederland te verblijven;
- b. - "begunstigde EEG-onderdanen" (artikel 91 Vreemdelingenbesluit);
- stafpersoneel van de Europese Organisatie voor Ruimteonderzoek;
- personeel van het Europees Oetrooibureau;
(zie bijlage H 6-f)

- c. - de bij algemene maatregel van bestuur aangewezen categorieën buitenlandse werknemers; (zie bijlage H 6-b)
- d. - vreemdelingen die in het bezit zijn van een verklaring van de Minister van Sociale Zaken; een vreemdeling kan na gedurende drie jaar ononderbroken in Nederland rechtmatig aan op het verwerven van inkomen gerichte activiteit te hebben uitgeoefend aanspraak maken op een zodanige verklaring, tenzij hij nadien zijn hoofdverblijf buiten Nederland heeft gevestigd.

H.B. Overgangsbepaling tot en met 31 oktober 1980.

Ingevolge artikel 18 van de Wet arbeid buitenlandse werknemers wordt een nog geldige arbeidsvergunning beschouwd als aan tewerkstellingsvergunning en aan krachtens de oude Wet afgegeven permanente arbeidsvergunning als aan "verklaring". Tot bovengenoemde datum kan aan permanente arbeidsvergunning op het arbeidsbureau worden omgevisseld voor een verklaring.

Bij artikel 4 van de Wet is het een werkgever verboden een vreemdeling te laten doen verrichten zonder vergunning van de Minister van Sociale Zaken (de tewerkstellingsvergunning). Uitdrukkelijk is bepaald dat hieronder ook de inlener valt, d.w.z. degenen die werknemers via dardan te laten ontvangt en degenen die artiesten in muziek contracteert. (art. 1, zie ook bijlage H 6-c).

2. Aanvraag tewerkstellingsvergunning.

Een tewerkstellingsvergunning moet zowel door de werkgever als door de vreemdeling worden aangevraagd middels indiening TM aan formulier dat door beiden ondertekend dient te worden. Ingeval de vreemdeling echter nog in het buitenland verblijft, kan de aanvraag in eerste instantie door de werkgever worden ingediend.

De aanvraag moet worden ingediend bij het arbeidsbureau van het gewest waarin de tewerkstelling zal plaatsvinden.

In het formulier zullen personalia van de vreemdeling dienen te worden vermeld, alsmede gegevens omtrent het bedrijf waar hij tewerkgesteld zal worden, het soort arbeid welke hij zal gaan verrichten in de duur daarvan.

Op aanvraag om een tewerkstellingsvergunning dient door de Minister van Sociale Zaken binnen 30 dagen na ontvangst beslist te zijn.

In tegenstelling tot de Wet van 1964, krachtens welke de geldigheidsduur van de verleende arbeidsvergunning in de regel één jaar bedroeg, zal de tewerkstellingsvergunning over het algemeen voor onbepaalde tijd worden verleend. Dit betekent dat de geldigheidsduur van de vergunning tot verloop der tijd daarvan verlengd kan worden, mits de werkgever en de buitenlandse werknemer hun arbeidsverhouding wensen romt te zetten en ar overigens voor weigering van de verlenging gaan gronden aanwezig zijn.

Ingeval de betrokken vreemdeling rui werkgever wenst te veranderen dient opnieuw een tewerkstellingsvergunning te worden aangevraagd. Dit geldt eveneens in het geval de vreemdeling binnen het bedrijf ander werk wil (rust verrichten).

3. Gronden voor weigering van de tewerkstellingsvergunning.

Een tewerkstellingsvergunning dient te worden geweigerd indien de voor de onderneming geldende vergunningenlimiet zou worden overschreden of indien het een vreemdeling betreft van wie gebleken is dat hem het verblijf in Nederland is geweigerd (ut. 7 Wabw). Een tewerkstellingsvergunning kan worden geweigerd indien voor de bedoelde arbeid aanbod op de arbeidsmarkt aanwezig is of redelijkerwijs te verwachten is (ut. 8, eerste lid, Wabw). Voorts kan aan tewerkstellingsvergunning aan een vreemdeling die niet eerder raotmatig in Nederland arbeid heeft verricht of die na het verrichten rui zodanige arbeid rijn hoofdverblijf buiten Nederland heeft gevestigd, vordan geweigerd, indien de vreemdeling gaan onderdaan is van aan luid waarmede Nederland een wervingsovereenkomst heeft gesloten dan val ale onderdaan van één dar wervingelanden buiten de officiële wervingskanalen om arbeid vil koren verrichten; indien de leeftijd van de vreemdeling niet valt binnen de door di Minister van Sociale Zaken vastgestelde leeftijdsgrenzen (voor ongeschoolde arbeid: jonger dan 18 jaar of ouder dan 35; voor geschoolde arbeid: jonger dan 18 jaar of ouder dan 45 jaar) of indien gaan passende huisvesting aanwezig is (artikel B, tweede lid Wabw).

4. Gronden voor intrekking van de tewerkstellingsvergunning.

Een vergunning dient te worden ingetrokken indien gebleken is Art aan de vreemdeling verder verblijf in Nederland is geweigerd (ut. 9 Wabw). Een vergunning kan worden ingetrokken indien onjuiste gegevens werden verstrekt of indien van d@vergunning geen gebruik wordt gemaakt (ut. 10, Wabw).

5. Bevoegdheid tot het weigeren c.q. verlenen van tewerkstellingsvergunningen.

De bevoegdheid tot het weigeren c.q. verlenen van tewerkstellingsvergunningen berust bij het **Directoraat-Generaal voor de Arbeidsvoorziening (de Centrale Dienst)** rui het **Ministerie van Sociale Zaken te Rijswijk**, nadat **advies is ingewonnen** omtrent de **aanvraag** bij het **Gewestelijk Arbeidsbureau**. Ook in de gevallen waarin een **verklaring of een vergunningenlimiet** werd **aangevraagd**, is de **Centrale Dienst beslissingsbevoegd**.

6. Strafbaarstelling.

Ingevolge artikel 23 van de **Wet arbeid buitenlandse werknemers** zal dn **werkgever die een vreemdeling arbeid doet verrichten** zonder de **vereiste tewerkstellingsvergunning strafbaar** rijn **krachtens de Wet op de economische delicten**. Dit **betekent een strafbedreiging** met **een maximum geldboete van f. 10.000** per **illegale werknemer** of ten **hoogste 6 maanden hechtenis**. Bovendien kunnen **bijkomende straffen** worden opgelegd **als ontneming van wederrechtelijk genoten voordeel**. Bet voordeel dat het **illegaal in dienst hebben van sen buitenlandse werknemer** oplevert, kan **das worden ontnomen** terwijl **daarenboven nog een geldboete kan worden opgelegd**.

De **werknemer zelf is niet strafbaar** indien hij zonder **tewerkstellingsvergunning werkt**. Wel km hen, **ingevolge de nieuwe intrekkinggrond** en artikel 12 rui de **Vreemdelingenwet** verder **verblijft ontzegd worden** indien hij **arbeid verricht** zonder dat **aan de roorschriften rui de Wet arbeid buitenlandse werknemers is voldaan**. Het de **opsporing van bet bij Of** krachtens **deze Wet strafbaar gestelde zijn**, naast de in artikel 141 rui het **Wetboek van Strafvordering** **genoemde ambtenaren**, **belast de ambtenaren van de Loontechnische Dienst**.

7. Toezicht op de naleving van de Wet arbeid buitenlandse werknemers.

Artikel 22 van de **Vet** **schrijft** roor dat bij **beschikking van de Minister van Sociale Zaken** **ambtenaren zullen worden aangewezen** **belast met toezicht op de naleving** rui bet **bepaalde ia** artikel 4 en **in** artikel 6, **tweede lid**. **Aangewezen zijn de ambtenaren van de Loontechnische Dienst**. Voorts de tot **opsporing van strafbare feiten bevoegde ambtenaren van rijke- in gemeentepolitie**, die hierbij **echter een secundaire rol vervullen** (zie bijlage B 6-0 in Deel 0-4 van deze circulaire).

8. Samenhang tewerkstellingsvergunning - vergunning tot verblijf.

Zoals uit het bovenstaande reeds bleek, bestaat er aan nauwe samenhang tussen de beslissing omtrent de aanvraag om een tewerkstellingsvergunning en de vergunning tot verblijf. De Vat heeft in de bestaande situatie verbetering gebracht. Dit komt in de eerste plaats tot uiting in artikel 5, derde lid, onder b, van de Wet arbeid buitenlandse werknemers, waarin bepaald is dat aan een aanvraag om aan tewerkstellingsvergunning van een vreemdeling die niet in het bezit is van een vergunning tot verblijf of een zodanige vergunning nog niet heeft aangevraagd, niet in behandeling wordt genomen. Dit betekent dat zich niet de situatie kan voordoen dat de vreemdeling in het bezit is gesteld van een tewerkstellingsvergunning zonder dat het hoofd van plaatselijke politie op de hoogte is van de aanwezigheid hier te lande van de betrokken vreemdeling.

Voorts is bepaald dat de verlening van een tewerkstellingsvergunning geweigerd dient te worden aan een vreemdeling van wie gebleken is dat hem verblijf is geweigerd. De tewerkstellingsvergunning dient te worden ingetrokken, indien gebleken is dat aan de vreemdeling verder verblijf in Nederland is geweigerd. In deze gevallen dient er een schriftelijke beschikking tot weigering of beëindiging van het verblijf gegeven te zijn.

In de Wet arbeid buitenlandse werknemers is een regeling voorzien welke het de vreemdeling die in beroep is gegaan tegen een beschikking op grond van de Vreemdelingenwet, mogelijk maakt gedurende de periode dat, hetzij van rechtswege, hetzij door de Minister van Justitie schorsende werking t.a.v. de uitzetting werd verleend, rechtmatig arbeid in loondienst te verrichten (art. 7, vierde lid, en uit. 9, tweede lid Wabv). In zo'n geval kan aan tijdelijke tewerkstellingsvergunning worden verleend. In dit verband is het van belang dat in het identiteitspapier van de vreemdeling een aantekening overeenkomstig het bepaalde in uit. 45, derde lid, WV wordt gesteld.

9. Samenwerking tussen de hoofden van plaatselijke politie en de GAB's.

Zoals hierboven onder verwijzing naar Daal C-4 van de circulaire reeds werd opgemerkt, is samenwerking tussen de hoofden van plaatselijke politie en de GAB's onontbeerlijk.

Door het GAB zal in de gevallen waarin niet blijkt dat de mandeling een vergunning tot verblijf heeft aangevraagd de aanvraag of aan tewerkstellingsvergunning niet in behandeling kunnen worden genomen. Voorts is het voor het GAB van belang de beslissing op het verzoek om een vergunning tot verblijf te vernemen, en ook of de vreemdeling hangende de beslissing op aan door hem op grond van de Vreemdelingenwet ingesteld beroep, schorsende werking werd verleend.

Ook dienen de GAB's geïnformeerd te worden omtrent beslissingen strekkende tot beëindiging van het verblijf van vreemdelingen ten behoeve van wie een tewerkstellingsvergunning werd verleend. In deze gevallen dient laatstgenoemde vergunning in te worden ingetrokken.